

ՕՐՆՆԷ ԶՄԵԶ, ՎԵՀԱՓԱՌ

(Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. ՎԱԶԳԷՆ Ա. Ամենայն Հայոց
Հայրապետի Ս. Երկիր այցելութեան առիթով)

Դիտելինք թէ պիտի գաս, ի՞նչ փոյթ եթէ քիչ մը ուշ,
Ո՛վ Հայրապետը Հայոց, Սուրբ վայրերուն այցելու .
Ու գալուստը պիտի տար մեզ ապրումներ քաղցրանոյշ,
Ինչպէս աղօթք, շարական, նոր երգ ու նոր ալէլու :

Գալուստըդ. Վեհ, դեռ երէկ երազ մ'էր քաղցր ու թովիչ,
Մեր սրտերէն ներս վառող հազար կարօտ, հազար սէր .
Այսօր ահա այդ երազն լուսեղ մարմին է հազներ,
Էջմիածնի խորհուրդով հաղորդելու մեզ քիչ-քիչ,

Էջմիածնի խորհուրդով՝ քաղմագարեան, քաղմահրաշ,
Վեհափառ Տէր, մեր սրտերն մէյ մէկ խորան ըլլան թող,
Որոնց առջեւ ա՛լ ուխտենք ըլլալ զիրար միշտ ներող,
Ու դուրս նետենք քէն ու ռխն՝ ծործ մը ինչպէս հնամաշ :

Օրհնէ՛ ըզմեզ, Վեհափառ, ու օրհնաբաշխ Սէրդ դիր
Մեզ Մայր-երկրին առնչող կամուրջին վրայ ոգեղէն,
Որ քաղուկներ չարագործ, ոյժեր՝ քանդիչ, դաւաղիր,
Մեր պապերու հաւատքէն ա՛լ մեզ երբեք չշեղեն :

ՅԱՂԹԱԿԱՆ ՀԱՅ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ

(Զոյգ Վեհափառներուն իբր հանդիպման
Եջմեղիկ առիթով)

Ինձ կը թուի այս պահուս, Մայրավանքի հին զանգակ,
Թէ զարկերդդ չեն հղած երբեք ա՛յսքան քաղցրալուր,
Երբ ղօղանջով զիլ ու սուր, զանգիւններով ներդաշնակ,
Մեծ աւետիսը կու տաս ազգին Հայոց րնդհանուր :

Մեծ աւետիսը կու տաս եղբայրութեան, հաշտութեան,
Զի լուծուած է եօթնամեայ պայքարն ամուլ, սպառիչ,
Երբ զոյգ Վեհերն իմաստուն, ողջագուրմամբ մը յուզիչ
Կը փակեն էջը տրտում մեր երէկի պատմութեան :

Կը փակուի էջը տրտում մեր երէկի պատմութեան
Սրտերն իրենց կը բանան երբ զոյգ Վեհերն իրարու,
Ուրկէ փուճ, սին հաշիւներ ի սպառ չուած են հեռու,
Ու կը բանան այդպէսով պայծառ ուղին հաշտութեան :

Մոռանք երէկը անփայլ ու ներկայէն այս լուսեղ
Կերտենք գալիք մը պայծառ, մեր ցեղին փառքը իրբու,
Էջմիածնի գմբէթէն երբ ննթիլիսը մինչեւ
Կը կամարուի հաշտութեան ծիածանը երփնագեղ :

Ու այս պահուն, ո՛վ Հայեր, երկրի չորս կողմը ցրուած,
Շեփորեցէք աշխարհին, աւետեցէք շուրթէ շուրթ .

— Զկայ պարտեալ կամ յաղթող խմբակ ու կողմ կամ հատուած,
Այլ կայ միայն համերաշխ, յաղթական Հայ ժողովուրդ :